|| శ్రీ కాళ హస్తీశ్వర శతకం ||

శ్రీవిద్యుత్కలితాఽజవంజవమహా-జీమూతపాపాంబుధా-
రావేగంబున మన్మనోబ్జసముదీ-ర్ణత్వంబు~ం గోల్పోయితిన్ ।
దేవా! మీ కరుణాశరత్సమయమిం-తే~ం జాలు~ం జిద్భావనా-
సేవం దామరతంపరై మనియెదన్- శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 1 ॥

వాణీవల్లభదుర్లభంబగు భవద్ద్వారంబున న్నిల్చి ని
ర్వాణశ్రీ~ం జెఱపట్ట~ం జూచిన విచారద్రోహమో నిత్య క
ళ్యాణక్రీడల~ం బాసి దుర్దశలపా లై రాజలోకాధమ
శ్రేణీద్వారము దూఱ~ంజేసె దిపుడో శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 2 ॥

అంతా మిధ్య తలంచి చూచిన నరుం డట్లౌ టెఱింగిన్ సదా
కాంత ల్పుత్రులు నర్థమున్ తనువు ని క్కంబంచు మోహార్ణవ
చిభ్రాంతిం జెంది జరించు గాని పరమార్థంబైన నీయందు~ం దా~ం
జింతాకంతయు జింత నిల్ప~ండుగదా శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 3 ॥

నీ నా సందొడ~ంబాటుమాట వినుమా నీచేత జీతంబు నే~ం
గానిం బల్లక సంతతంబు మది వేడ్కం గొల్తు నంతస్సప
త్నానీకంబున కొప్పగింపకుము నన్నాపాటియే చాలు~ం దే
జీనొల్లం గరి నొల్ల నొల్ల సిరులన్ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 4 ॥

భవకేళీమదిరామదంబున మహా పాపాత్ము~ండై వీడు న
న్ను వివేకింప~ం డటంచు నేను నరకార్ణోరాశిపాలైన~ం బ
ట్టవు; బాలుండొకచోట నాటతమితోడ న్నూత~ం గూలంగ~ం దం
డ్రి విచారింపక యుండునా కటకటా శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 5 ॥

స్వామిద్రోహము~ం జేసి యేనొకని గొల్వంబోతినో కాక నే
నీమాట న్వినకున్నవాడ గుడితినో నిన్నే దిక్కుగా~ం జూడనో
యేమీ ఇట్టివృధాపరాధినగు నన్నీ దుఃఖవారాశివీ
చీ మధ్యంబున ముంచి యుంపదగునా శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 6 ॥

దివిజక్ష్మా రుహ ధేను రత్న ఘనభూతి ప్రస్ఫురద్రత్నసా
నువు నీ విల్లు నిధీశ్వరుండు సఖు~ం డర్ణోరాశికన్యావిభుం
డువిశేషార్చకు~ం డింక నీకెన ఘనుండుం గల్గునే నీవు చూ
చి విచారింపవు లేమి నెవ్వ~ండుడుపున్ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 7 ॥

నీతో యుద్ధము చేయ నో~ంప~ం గవితా నిర్మాణశక్తి న్నినుం
బ్రీతుంజేయగలేను నీకొఱకు దండ్రిం జంపగా~ంజాల నా
చేతన్ రోకట నిన్ను మొత్తవెఱతుం జీకాకు నాభక్తి యే
రీతిన్నాకి~ంక నిన్ను జూడగలుగన్ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 8 ॥

ఆలుంబిడ్డలు దల్లిదండ్రులు ధనంబంచు న్మహాబంధనం
బేలా నామెడ గట్టినాడవిక నిన్నేవేళ~ం జింతింతు ని
ర్మూలంబైన మనంబులో నెగడు దుర్మోహాబ్ధిలో~ం గ్రుంకి యీ
శీలామాలపు జింత నెట్లుడిపెదో శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 9 ॥

నిప్పై పాతకతూలశైల మడచున్ నీనామమున్ మానవుల్
తప్పన్ దవ్వుల విన్న నంతక భుజాదర్పోద్ధతక్లేశముల్
తప్పుందారును ముక్తు లౌదు రవి శాస్త్రంబుల్మహాపండితుల్
చెప్పంగా దమకింక శంక వలెనా శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 10 ॥

వీడెంబబ్బిన యప్పుడుం దమ నుతుల్ విన్నప్పుడుంబొట్లలో~ం
గూడున్నప్పుడు శ్రీవిలాసములు పైకొన్నప్పుడుం గాయకుల్
పాడంగ వినునప్పుడున్ జెల~ంగు దంభప్రాయవిశ్రాణన
క్రీడాసక్తుల నేమి చెప్పవలెనో శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 11 ॥

నిను సేవింపగ నాపదల్ వొడమనీ నిత్యోత్సవం బబ్బనీ
జనమాత్రుండననీ మహాత్ము డననీ సంసారమోహంబు పై
కొననీ జ్ఞానము గల్గనీ గ్రహగతుల్ గుందింపనీ మేలువ
చ్చిన రానీ యవి నాకు భూషణములో శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 12 ॥

ఏ వేదంబు పఠించె లూత భుజగం బే శాస్త్రముల్సాచె దా
నే విద్యాభ్యసనంబొనర్చె~ం గరి చెంచేమంత్ర మూహించె బో
ధావిర్భావనిదానముల్ చదువులయ్యా! కావు! మీపాదసం
సేవాసక్తియె కాక జంతుతతికిన్ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 13 ॥

కాయల్ గాచె వధూనఖాగ్రములచే గాయంబు వక్షోజముల్
రాయన్ రాపడె ఱొమ్ము మన్మధ విహారక్లేశవిభ్రాంతిచే
బ్రాయం బాయెను బట్టగట్టె దలచెప్పన్ రోత సంసారమే~ం
జేయంజాల విరక్తు~ం జేయ~ంగదవే శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 14 ॥

నిన్నేరూపముగా భజింతు మదిలో నీరూపు మోకాలో స్త్రీ
చన్నో కుంచము మేకపెంటికయొ యీ సందేహముల్మాన్పి నా
కన్నారన్ భవదీయమూర్తి సగుణా కారంబుగా జూపవే
చిన్నీరేజవిహారమత్తమధుపా శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 15 ॥

నిను నావా~ంకిలి గావుమంటినొ మరున్నీలాకభ్రాంతి~ం గుం
టెన పొమ్మంటినొ యెంగిలిచ్చి తిను తింటే~ంగాని కాదంటినో
నిను నెమ్మిందగ విశ్వసించు సుజనానీకంబు రక్షింప~ంజే
సిన నావిన్నపమేల గైకొనవయా శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 16 ॥

జాలన్ ఉవ్విగ~ం జేతులాడవు కుమారా! రమ్ము రమ్మంచునే~ం
జాలన్ జంపంగ నేత్రము ందివియంగాశక్తుండనే~ం గాను నా
శీలం బేమని చెప్పనున్నది~ంక నీ చిత్తంబు నా భాగ్యమో
శ్రీలక్ష్మీపతిసేవితాంఘ్రియుగళా! శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 17 ॥

రాజుల్ మత్తులు వారిసేవ నరకప్రాయంబు వారిచ్చునం
బోజాక్షీచతురంతయానతురగీ భూషాదు లాత్మవ్యధా
బీజంబుల్ తదపేక్ష చాలు మరితృప్తిం బొందితిన్ జ్ఞానల
క్ష్మీజాగ్రత్పరిణామ మిమ్ము దయతో శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 18 ॥

నీరూపంబు దలంప~ంగా~ం దుదమొదల్ నేగాన నీవైనచో
రారా రమ్మని యంచు~ం జెప్పవు పృధారంభంబు లింకేటికిన్!
నీర న్ముంపుము పాల ముంపు మి~ంక నిన్నే నమ్మినా~ండం జుమీ
శ్రీరామార్చిత పాదపద్మయుగళా శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 19 ॥

నీకు న్మాంసము వాంఛయేని కఱవా నీచేత లేడుండ~ంగా~ం
జోకైనట్టి కురారముండ ననల జ్యోతుండ నీరుండ~ంగా
బాకం బొప్ప ఘటించి చేతిపునుకన్ భక్షింపకాబోయచే~ం
జేకొం టెంగిలిమాంసమిట్లు దగునా శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 20 ॥

రాజై దుష్కృతి~ం జెందె~ం జందురుండు రారాజై కుబేరుండు దృ
గ్రాజీవంబున~ం గాంచె దుఃఖము కురుక్ష్మాపాలు~ం డామాటనే
యాజిం గూలె సమస్తబంధువులతో నా రాజభోగంబు చీ
చీ జన్మాంతరమందు నొల్లనుజుమీ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 21 ॥

రాజర్థాతు~ండైనచో నెచట ధర్మంబుండు నేరీతి నా
నాజాతిక్రియ లేర్పడున్ సుఖము మాన్యశ్రేణి కెట్లబ్బు రూ
పాజీవాళికి నేది దిక్కు ధృతినీ భక్తుల్ భవత్పాదనీ
రేజంబుల్ భజియింతు రేతెఱ~ంగునన్ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 22 ॥

తర~ంగల్ పిప్పలపత్రముల్ మెఱ~ంగు టద్దంబుల్ మరుద్దీపముల్
కరికర్ణాంతము లెండమావుల తతుల్ ఖద్యోతకీటప్రభల్
సురవీధీలిఖితాక్షరంబు లసువుల్ జ్యోత్స్నాపఃపిండముల్
సిరులందేల మదాంధులౌదురు జనుల్ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 23 ॥

నిన్నున్నమ్మిన రీతి నమ్మ నొరులన్ నీకన్న నాకెన్నలే
రన్నల్దమ్ములు తల్లిదండ్రులు గురుందాపత్సహాయుండు నా
యన్నా! యెన్నడు నన్ను సంస్కృతివిషాదాంభోధి దాటించి య
ఛ్ఛిన్నానందసుఖాబ్ధి~ం దేల్చెదో కదే శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 24 ॥

నీ పంచం బడియుండగా~ం గలిగినన్ భిక్షాన్నమే చాలు న్
క్షేపం బబ్బిన రాజకీటముల నేసేవింప~ంగానోప నా
శాపాశంబుల~ం జుట్టి త్రిప్పకుము సంసారార్థమై బంటుగా~ం
జేపట్టం దయ గల్గెనేని మదిలో శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 25 ॥

నీ పేరున్ భవదంఘ్రితీర్థము భవన్నిష్ఠ్యూత తాంబూలమున్
నీ పళ్లెంబు ప్రసాదముం గొనికదా నే బిడ్డనైనా~ండ న
న్నీపాటిం గరుణింప మో~ంప ని~ంక నీనెవ్వారికిం బిడ్డ~ం
జేపట్టం దగు~ం బట్టి మాన~ం దగదో శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 26 ॥

అమ్మా యయ్య యటంచు నెవ్వరిని నేనన్నన్నివా! నిన్నునే
సుమ్మీ! నీ మది~ం దల్లిదండ్రులనటంచు న్జూడ~ంగా~ంబోకు నా
కిమ్మైం~ం దల్లియు~ం దండ్రియున్ గురు~ండు నీవే కాక సంసారపుం
జిమ్మంజీకంటి గప్పిన న్గడవ నన్ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 27 ॥

కొడుకుల్ పుట్ట రటంచు నేడ్తు రవివేకుల్ జీవనభ్రాంతులై
కొడుకుల్ పుట్టరె కౌరవేంద్రున కనేకుల్ వారిచే నేగతుల్
వడసెం బుత్రులు లేని యా శుకునకున్ బాటిల్లెనే దుర్గతుల్!
చెడునే మోక్షపదం మపుత్రకునకున్ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 28 ॥

గ్రహదోషంబులు దుర్నిమిత్తములు నీకళ్యాణనామంబు ప్ర
త్యహమున్ బేర్కొనుచున్న మానవుల బాధంబెట్టగానోపునే?
దహనుం గప్పంగంజాలునే శలభసంతానంబు నీ సేవ~ం జే
సి హతక్లేశులు గారుగాక మనుజుల్ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 29 ॥

అడుగంబోనిక నన్యమార్గరతులంభ్రాణావనోత్సాహినై
యడుగంబోయిన మోదు నీదు పదపద్మారాధకశ్రేణియు
న్నెడకు న్నిన్ను భజింపంగా~ంగనియు నాకేలా పరాపేక్ష కో
రెడి దింకేమి భవత్ప్రసాదమె తగున్ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 30 ॥

మదమాతంగము లందలంబుల హరుల్ మాణిక్యము ల్పల్లకుల్
ముదితల్ చిత్రదుకూలము ల్పరిమళంబుల్ మోక్షమి~ంజాలునే?
మదిలో వీని నపేక్ష సేసి నృపధామద్వారదేశంబు~ం గా
చి దినంబుల్ వృధపుచ్చరజ్ఞులకటా శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 31 ॥

రోసీ రోయదు కామినీజనుల తారుణ్యోరుసౌఖ్యంబులన్
పాసీ పాయరు పుత్రమిత్రజన సంపద్భ్రాంతి వాంఛాలతల్
కోసీ కోయదు నామనం బకట నీకుం బ్రీతిగా సత్ క్రియల్
చేసీ చేయదు దీని త్రుళ్ళణపవే శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 32 ॥

ఎన్నేళ్లుండుదు నేమి గందు ని~ంకనెన్వారి రక్షించెదన్
నిన్నే నిష్ఠ భజించెద న్నిరుపమోన్నిద్రప్రమోదంబు నా
కెన్నండబ్బెడు నంతకాలమి~ంక నేనిట్లున్న నేమయ్యెడిం?
జిన్నంబుచ్చక నన్ను నేలుకొలవే శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 33 ॥

చావం గాలము చేరువౌ టెఱి~ంగియుం జాలింప~ంగా లేక న
న్నెవ్వైద్యుండు చికిత్స~ం బ్రోవ~ంగల~ండో యేమందు రక్షించునో
ఏ వేల్పుల్ కృప~ంజూతురో యనుచు నిన్నింతైన~ం జింతింప~ండా
జీవచ్ఛ్రాద్ధము~ం జేసికొన్న యతియున్ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 34 ॥

దినమున్ జిత్తములో సువర్ణముఖరీ తీరప్రదేశామ్రకా
ననమధ్యోపల వేదికాగ్రమున నానందంబునం బంకజా
సననిష్ఠ న్నును~ం జూడ~ం గన్నసదివో సౌఖ్యంబు లక్ష్మీవిలా
సినిమాయానటనల్ సుఖంబు లగునే శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 35 ॥

ఆలంచు న్నెడ~ం గల్గి దానికి రవత్నశ్రేణి~ం గల్పించి త
ద్వాలభ్యవ్రతము న్నిచిప్పుచుటను సంబంధంబు గావించి యా
మూలర్మంబున బాంధవం బనెడి ప్రేమం గొందఱం ద్రిప్ప~ంగా~ం
సీలన్సీల యమర్చిన ట్లొస~ంగితో శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 36 ॥

తనువే నిత్యముగా నొనర్చు మదిలేదా చచ్చి జన్మింపకుం
డ నుపాయంబు ఘటింపు మాగతుల రెంట న్నేర్పు లేకున్న లే
దని నాకిప్పుడ చెప్పు చేయ~ంగల కార్యంబున్న సంసేవ~ం జే
సి నినుం గాంచెద~ంగాక కాలమునసో శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 37 ॥

పదునాళ్ళే మహాయుగంబు లొక భూపాలుండు; చెల్లించె న
య్యుదయాస్తాచలసంధి నాజ్ఞ నొక~ం డాయుష్మంతుండై వీరియ
భ్యుదయం బెవ్వరు చెప్ప~ంగా వినరొ యల్పుల్మత్తులై యేల చ
చ్చెదరో రాజుల మంచు నక్కటకటా! శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 38 ॥

రాజన్నంతనె పోవునా కృపయు ధర్మంబాభిజాత్యంబు వి
ద్యాజాతక్షమ సత్యభాషణము విద్యన్మిత్రసంరక్షయున్
సౌగన్యంబు కృతంబెఱుంగటయు విశ్వాసంబు గాకున్న దు
ర్బీజశ్రేష్ఠులు గా~ం గతంబు గలదే శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 39 ॥

ముసు నీచే నపవర్గరాజ్యపదవీ మూర్ధాభిషేకంబు గాం
చిన పుణ్యాత్ములు నేను నొక్కసరిగో చింతించి చూడంగ నె
ట్లనినం గెలఫణీంద్రపోతమదవే దండోగ్రహింసావిదా
రిని గాంగా~ం నిను గాన~ంగాక మదిలో శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 40 ॥

పవమానాశనభూషణప్రకరమున్ భద్రేభచర్మంబు నా-
టవికత్వంబు~ం ప్రియంబులై భగహాశుండాలతావిచారులన్
భవదుఃఖంబుల~ం బాపు టొప్పు~ం జెల~ందింబాటించి కైవల్యమి-
చ్చి వినోదించుట కేమి కారణమయా శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 41 ॥

అమరస్త్రీల రమించినం జెడదు మోహం బింతయున్ బ్రహ్మప-
ట్టము సిద్ధించిన నాస దీఱదు నిరూఢక్రోధమున్ సర్వలో-
కముల న్మ్రింగిన మాన దిందు~ం గల సౌ-ఖ్యం బొల్ల నీసేవ~ం జే-
సి మహాపాతకవారిరాశి~ం గడతున్ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 42 ॥

చనువారిం గని యేడ్చువారు జము~ండా సత్యంబుగా వత్తు మే
మనుమానంబి~ంక లేదు నమ్మమని తారావేళ నారేవునన్
మును~ంగంబోవుచు బాస సేయుట సుమీ ముమ్మాటికిం జూడగా~ం
జెనటుల్ భానరు దీనిభావమిదివో శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 43 ॥

భవదుఃఖంబులు రాజకీటముల నేప్రార్థించినం బాయునే
భవదంఘ్రిస్తుతిచేత~ంగాక విలసద్బాలక్షుధాక్లేశదు
ష్ఫవిదుల్మానునె చూడ మే~ంకమెడచంటందల్లి కారుణ్యదు
గ్ధవిశేషంబున నిచ్చి చంట~ంబలె నో శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 44 ॥

పవి పుష్పంబగు నగ్ని మంచగు నకూపారంబు భూమీస్థలం
బవు శత్రుం డతిమిత్రు~ండౌ విషము దివ్యాహారమౌ నెన్న~ంగా
నవనీమండలిలోపలన్ శివ శివే త్యాభాషణోల్లాసికిన్
శివ నీ నామము సర్వవశ్యకరమౌ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 45 ॥

లేవో కానల~ం గంధమూలఫలముల్ లేవో గుహల్ తోయముల్
లేవో యేఱుల~ం బల్లవాస్తరణముల్ లేవో సదా యాత్మలో
లేవో నీవు విరక్తుల న్మనుప జాలిం బొంది భూపాలురన్
సేవల్ సేయ~ంగ~ం బోదు రేలొకొ జనుల్ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 46 ॥

ముసు నే~ం బుట్టిన పుట్టు లెన్ని గలవో మోహంబుచే నందు~ంజే
సిన కర్మంబుల ప్రోవు లెన్ని గలవో చింతించినన్ గాన నీ
జననంబే యని యున్న వాడ నిదియే చాలింపవే నిన్ను~ం గొ
ల్చిన పుణ్యంబునకుం గృపారతు~ండవై శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 47 ॥

తను వెందాక ధరిత్రి నుండు నను నందాకన్ మహారోగదీ
పనదుఃఖాదుల~ం బొందకుండ నునుకంపాదృష్టి వీక్షించి యా
వెనుకన్ నీపదపద్మముల్ దల~ంచుచున్ విశ్వప్రపంచంబు~ం బా
సిన చిత్తంబున నుండ~ంజేయగదవే శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 48 ॥

మలభూయిష్ఠ మనోజధామము సుషుమ్నాద్వారమో యారు కుం
డలియో పాదకరాక్షియుగ్మంబులు షట్కంజంబులో మోము దా
జలజంబో నిటలంబు చంద్రకళయో సంగంబు యోగంబొ గా
సిలి సేవింతురు కాంతలన్ భువి జనుల్ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 49 ॥

జలకంబుల్ రసముల్ ప్రసూనములు వాచాబంధముల్ వాద్యము
ల్కలశబ్ధధ్వను లంచితాంబర మలంకారంబు దీప్తి ల్మెఱుం
గులు నైవేద్యము మాధురీ మహిమగా~ం గొల్తున్నినున్ భక్తిరం
జిల దివ్యార్చన గూర్చి నేర్చిన క్రియన్ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 50 ॥

ఏలీల న్నుతియింపవచ్చు నుపమోత్ప్రేక్షాధ్వనివ్యంగ్యశ
బ్దాలంకారవిశేషభాష లకలభ్యంబైన నీరూపమున్
జాలు~ంజాలు~ం గవిత్వముల్నిలుచునే సత్యంబు వర్ణించుచో
చీ! లజ్జింపరుగాక మాదృశకవుల్ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 51 ॥

పాలుం బువ్వయు~ం బెట్టెదం గుడువరా పాపన్న రా యన్న లే
లేలెమ్మన్న నరంటిపండ్లు~ం గొని తేలేకున్న నేనొల్లనం
టే లాలింపరె తల్లిదండ్రులపు డట్లే తెచ్చి వాత్సల్య ల
క్ష్మీలీలావచనంబులం గుడుపరా శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 52 ॥

కలలంచున్ శకునంబులంచు గ్రహయోగం బంచు సాముద్రికం
బు లటంచున్ దెవులంచు దిష్టమనుచున్ భూతంబులంచు న్విషా
దులటంచు న్నిమిషార్ధ జీవనములంచుం బ్రీతి~ం బుట్టించి యీ
సిలుగుల్ ప్రాణులకెన్ని చేసితివయా శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 53 ॥

తలమీ~ందం గుసుమప్రసాద మలికస్థానంబుపై భూతియున్
గళసీమంబున దండ నాసికతుదన్ గంధప్రసారంబు లో
పల నైవేద్యము~ం జేర్చు నే మనుజు~ం డాభక్తుండు నీకెప్పుడుం
జెలికాడై విహరించు రౌప్యగిరిపై శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 54 ॥

ఆలుం బిడ్డలు మిత్రులున్ హితులు నిష్కారంబ లీనేర్తురే
వేళ న్వారి భజింప~ం జాలిపడ కావిర్భూత మోదంబునం
గాలంబెల్ల సుఖంబు నీకు ని~ంక భక్తిశ్రేణి రక్షింపకే
శ్రీలెవ్వారికి~ం గూడంబెట్టెదవయా శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 55 ॥

సులభుల్మూర్ఖు లనుత్తమోత్తముల రాజుల్గల్గియేవేళ న
న్నలంతలబెట్టిన నీ పదాబ్జముల~ం బాయంజాల నేమిచ్చినం
గలధౌతాచల మేలు టంబునిధిలో~ం గాపుండు టబ్బంబు పై~ం
జెలువొప్పున్ సుఖియింప~ం గాంచుట సుమీ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 56 ॥

కలధౌతాద్రియు నస్థిమాలికయు గోగంధర్వముస్ బున్కయుం
బులితోలు న్నసితంబు~ం బా~ంపతొడవుల్ పోకుండ~ం దో~ంబుట్లకై
తొలి నేవారలతోడ~ం బుట్టిక కళాదుళ్లలే మేలయ్యెనా
సిలువుళూరుముచేసికొం టెఱింగియే శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 57 ॥

శ్రుతులభ్యాసముచేసి శాస్త్రగరిమల్ శోధించి తత్త్వంబులన్
మతి నూహించి శరీర మస్థిరము బ్రహ్మంబెన్న సత్యంబు గాం
చితి మంచున్ సభలన్ వృధావచనము ల్పెప్పంగనే కాని ని
ర్గతచిత్తస్థిర సౌఖ్యముల్ దెలియరో శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 58 ॥

గతి నీవంచు భజించువార లపవర్గం బొందగానేల సం
తతముం గూటికినై చరింప వినలేదా యాయు రన్నం ప్రయ
చ్ఛతి యంచున్మొఱవెట్టగా శ్రుతులు సంసారాంధకారాబ్ధి దూ
పితదుర్మార్గుల్ గాన~ం గానంబడవో శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 59 ॥

రతిరా జుద్ధతి మీఱ నొక్కపరి గోరాజాశ్వుని న్నొత్తి~ం బో
నత~ం డాదర్పకు వేగ నొత్త గవయం బంబోతునుం దా~ంకి యు
గ్రత~ం బోరాడంగనున్న యున్నడిమి లే~ంగల్లోలై శోకనల
స్థితిపాలై మొఱపెట్టనన్ మనుపవే శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 60 ॥

అంతా సంశయమే శరీరఘటనంబంతా విచారంబె లో
నంతా దుఃఖపరంపరానివితమె మేనంతా భయభ్రాంతమే
యంతానంతశరీరశోషణమె దుర్వ్యాపారమే దేహికిన్
జింతన్ నిన్ను~ం దలంచి పొందరు నరుల్ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 61 ॥

సంతోషించితిని~ం జాలుంజాలు రతిరాజద్వారసౌఖ్యంబులన్
శాంతిన్ బొందితి~ం జాలు~ంజాలు బహురాజద్వారసౌఖ్యంబులన్
శాంతిం బొందెద~ం జూపు బ్రహ్మపదరాజద్వారసౌఖ్యంబు ని
శ్చింతన్ శాంతు~ండ నౌదు నీ కరుణచే శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 62 ॥

స్తోత్రం బన్యుల~ం జేయనొల్లని వ్రతస్థుల్వోలె వేసంబుతో~ం
బుత్రీ పుత్ర కలత్ర రక్షణ కళాబుద్ధిన్ నృపాలా(అ)ధమన్
బాత్రం బంచు భజింప~ంబోదు రితియున్ భాష్యంబె యివ్వారిచా
రిత్రం బెన్న~ండు మెచ్చు నెంచ మదిలోన్ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 63 ॥

అకలంకస్థితి నిల్పి నాద మను ఘంటా(అ)రావమున్ బిందుదీ
పకళాశ్రేణి వివేకసాధనములుప్పన్ బూని యానందతా
రకదుర్గాటవిలో మనోమృగముగర్వస్ఫూర్తి వారించువా
రికి~ం గా వీడు భవోగ్రబంధలతికల్ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 64 ॥

ఒకయర్థంబు నిన్ను నే నడుగ~ంగా నూహించి నెట్టైన~ం బొ
మ్ము కవిత్వంబులు నాకు~ం జెందనివి యేమో యంటివా నాదుజి
హ్వకు నైసర్గిక కృత్య మింతియ సుమీ ప్రార్థించుటే కాదు కో
రికల న్నిన్నునుగాన నాకు వశమా శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 65 ॥

శుకముల్ కింశుకపుష్పముల్ గని ఫలస్తోమం బటంచున్సమ్మ
త్సుకతం దేర~ంగ~ం బోవు నచ్చట మహా దుఃఖంబు సిద్ధించు~ం; గ
ర్వకళాభాషలకెల్ల~ం బ్రాపులగు శాస్త్రంబు ల్వీక్షింపువా
రికి నిత్యత్వమనీష దూరమగు~ంజా శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 66 ॥

ఒకరిం జంపి పదస్థులై బ్రతుక~ం దామొక్కొక్క రూహింతురే
లొకొ తామెన్న~ండు~ం జావరో తమకు~ం బోవో సంపదల్ పుత్రమి
త్రకళత్రాదులతోడ నిత్య సుఖమందం గందురో యున్నవా
రికి లేదో మృతి యెన్న~ండుం గటకట శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 67 ॥

నీ కారుణ్యము~ం గల్గినట్టి నరు~ం డే నీచాలయంబుల జొరం
డేకార్పణ్యపు మాటలాడ నరుగం డెవ్వారితో వేసముల్
గైకోడే మతముల్ భజింప~ం డిలనెవ్వప్రకారంబులన్
జీకాకై చెడిపో~ండు జీవనదశన్ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 68 ॥

జ్ఞాతుల్ ద్రోహంబు వాండ్రు సేయుకపటేర్యాది క్రియాదోషముల్
మాతండ్రాన సహింపరాదు ప్రతికర్మంబించుకే జేయగా~ం
బోతే దోసము గాన మాని యతినై పో~ంగోరినన్ సర్వదా
చేతఃక్రోధము మాన దెట్లు నడుతున్ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 69 ॥

చదువుల్ నేర్చిన పండితాధములు స్వేచ్ఛాభాషణక్రీడలన్
వదరన్ సంశయభీకరాటవులం ద్రోవతప్పి వర్తింప~ంగా
మదనక్రోధకిరాతులందు~ం గని భీమప్రౌఢిచే~ం దా~ంకినం
జెదరుం జిత్తము చిత్తగింప~ంగదవే శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 70 ॥

రోసిం దేంటిది రో~ంత దేంటిది మనో రోగస్థుడై దేహి తా~ం
బూసిందేంటిది పూ~ంత లేంటివి మద(అ)పూతంబు లీ దేహముల్
మూసిందేంటిది మూ~ంతలేంటివి సదామూఢత్వమే కాని తా~ం
జేసిందేంటిది చేంతలే~ంటివి వృధా శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 71 ॥

శ్రీ శైలేశు భజింతునో యభవుంగాంచీ నాధు సేవింతునో
కాశీవల్లభు~ం గొల్వంబోదునో మహ కాళేశు~ం బూజింతునో
నాశీలం బణువైన మేరు వనుచున్ రక్షింపవే నీ కృపా
శ్రీ శృంగారవిలాసహాసములచే శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 72 ॥

అయవారై చరియింపవచ్చు~ం దన పాదా(అ)బ్జాతీర్థంబులన్
దయతో~ం గొమ్మనవచ్చు సేసకుని యర్థప్రాణదేహాదులు
న్నియు నా సొమ్మనవచ్చు~ంగాని సిరులన్నిందించి నిన్నాత్మని
ష్ప్రియతం గాన~ంగరాదు పండితులకున్ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 73 ॥

మాయా(అ) జాండకరండకోటి~ం బొడిగామర్దించిరో విక్రమా(అ)
జేయుం గాయజు~ం జంపిరో కపటలక్ష్మీ మోహముం బాసిరో
యాయుర్దేయభుజంగమృత్యువు నపాయాసంబునన్ గెల్చిరో
శ్రేయోదాయక్ లౌదు రెట్టు లితరుల్ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 74 ॥

చవిగా~ం జూడ వినంగ మూర్కొన~ం దనూసంఘర్షణాస్వాదమొం
ద వినిర్మించెద వేల జంతువుల నేత్రశ్రోత్రఘ్రాణత్వగ్జిహ్వ పాతక
వ్యవహారంబులు సేయునేమిటికి మాయావిద్యచే బ్రొద్దుపు
చ్చి వినోదింప~ంగ దీన నేమి ఫలమో శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 75 ॥

వెనుకం జేసిన ఘోరదుర్దశలు భావింపంగ రో~ంతయ్యెడున్
వెనుకన్ ముందట వచ్చు దుర్మరణముల్ వీక్షింప భీతయ్యెడున్
నను నే~ంజూడగ నావిధుళలంచియున్ నాకే భయం బయ్యెడున్
జెనకుంజీ~ంకటియాయె~ం గాలమునకున్ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 76 ॥

పరిశీలించితి మంత్రతంత్రములు చెప్ప న్వింటి సాంఖ్యాదియో
గ రహస్యంబులు వేద శాస్త్రములు వక్కాణించితిన్ శంకవో
దరయం గుమ్మడికాయలోని యవగింజంతైన నమ్మించి సు
స్థిరవిజ్ఞానము త్రోవ~ం జెప్ప~ంగదవే శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 77 ॥

మొదలం జేసినవారి ధర్మములు నిర్మూలంబుగా~ం జేసి దు
ర్మదులై యిప్పుడు వారె ధర్మము లొనర్పం దమ్ము దైవంబు న
వ్వడె రానున్న దురాత్ములెల్ల దమత్రోవం బోరె ఏల చే
సెదరో మీ~ందు దలంచిచూడ కధముల్ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 78 ॥

కాసంతైన సుఖం బొనర్చునొ మనఃకామంబు లీడేర్చునో
వీసంబైనను వెంటవచ్చునొ జగద్విఖ్యాతి~ం గావించునో
దోసంబు ల్చెడ~ం బాపునో వలసినందోడ్తో మిముం జూపునో
చీ! సంసారదురాశ యేలుడుపవో శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 79 ॥

ఒకపూ~ంటించుక కూడ తక్కువగునే నోర్వంగలే~ం డెండకో
పక నీడన్వెదకుం జలిం జడిచి కుంపట్లెత్తుకో~ంజూచు వా
నకు నిండిండ్లును దూఱు నీతనువు దీనన్వచ్చు సౌఖ్యంబు రో
సి కడాసింపరుగాక మర్త్యులకట శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 80 ॥

కేదారాదిసమస్తతీర్థములు కోర్మిం జూడ~ం బోనే~ంటికిన్
గాదా ముంగిలి వారణాసి! కడుపే కైలాసశైలంబు మీ
పాదధ్యానము సంభవించునపుడే భావింప నజ్ఞానల
క్ష్మీదారిద్ర్యులు గారె లోకు లకటా! శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 81 ॥

తమకొం బొప్ప~ం బరాంగనాజనపర ద్రవ్యంబులన్ ముచ్చిలం
గ మహోద్యోగము సేయనేమ్మనముదొంగం బట్టి వైరాగ్యపా
శములం జుట్టి బిగించి నీదుచరణ స్తంభంజునం గట్టివై
చి ముదం బెప్పుడు~ం గల్గ~ంజేయ గదవే శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 82 ॥

వేదం బిట్లనె నట్లనెం గనుచు నావిర్భూతమోదంబునన్
వాదింతురు జడాత్ము లయ్యయి పథావష్టంభ మెట్లన్నచో
వేదాంతం బెఱుగంగ~ం జాలక వృధా వ్యాసంగులై రంత మే
ధాదీనుల్ మిముఁ గానలేరు భువిలో శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 83 ॥

పుడమి న్నిన్నొక బిల్వపత్రమున నే~ం బూజించి పుణ్యంబునుం
బడయన్నేరక పెక్కుదైవములకుం బప్పుల్ ప్రసాదంబులం
గుడుముల్ దోసెలు సారెసత్తులడుకుల్ గుగ్గిళ్ళునుం బెట్టుచుం
జెడి యెందుం గొఱగాకపోదు రకటా! శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 84 ॥

విత్తజ్ఞానము పాదు చిత్తము భవావేశంబు రక్షాంబువుల్
మత్తత్వంబు తదంకురం బనృతముల్ మాఱాకు లత్యంతదు
ద్వృత్తుల్ పువ్వులు~ం బండ్లు మన్మథముఖవ్యాపారదోషంబులుం
జిత్తా దుర్నృతనింబభూజమునకున్ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 85 ॥

నీపై~ం గాప్యము చెప్పుచున్న యత~ండున్నీపద్యముల్ వ్రాసియి
మ్మా పారంబొనరింతునన్న యత~ండున్ మంజుప్రబంధంబు ని
ష్పాపార్థంబు రచించుచున్న యత~ండున్ సద్భాంధవుల్ గాక చీ
చీ! పుష్పాగతబాంధవంబు నిజమా! శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 86 ॥

సంపద్ధర్వము~ం బాఱ~ంద్రోలి రిపులన్ జంకించి యాకాంక్షలన్
దంపుల్వెట్టి కళంకముల్ పఱచి బంధక్లేశదోషంబులం
జింపుల్సేసి వయోవిలాసములు సంక్షేపించి భూతంబులం
జెంపల్వేయక నిన్ను~ం గాననగునా శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 87 ॥

రాజశ్రేణికి దాసులై సిరుల~ం గోరం జేరంగా సౌఖ్యమో
యీ జన్మంబు తరింప~ంజేయగల మిమ్మే ప్రొద్దు సేవించు ని
ర్వ్యాజాచారము సౌఖ్యమో తెలియలేరౌ మానవు ల్పాపరా
జీజాతాతిమదాంధబుద్ధు లగుచున్ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 88 ॥

నిన్నుం జూడరొ మొన్న~ం జూడరొ జనుల్ నిత్యంబు జావంగ నా
పన్నుల్ భన్ననిధాన మయ్యెడి ధనభ్రాంతిన్ విసర్జింపలే
కున్నా రెన్న~ండు నిన్ను గండు రిక మర్త్యుల్ గొల్వరేమో నినున్
విన్నం బోవక యన్యదైవరతులన్ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 89 ॥

నన్నే యెను~ంగుతోలుదుప్పటము బువ్వాకాలకూటంబు చే
గిన్నే బ్రహ్మకపాల ముగ్రముగు భోగే కంఠహారంబు మేల్
నిన్నీలాగున నుంటయుం దెలిసియున్ నీపాదపద్మంబు చే
ర్చెన్ నారాయణు~ం డెట్లు మానసము~ం దా శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 90 ॥

ద్వారద్వారములందు~ం జంచుకిజన వ్రాతంబు దండంబులన్
దోరంతన్నలి బగ్గనం బొడుచుచున్ దుర్భాషలాడ న్మఱిన్
వారిం బ్రార్థనచేసి రాజులకు సేవల్సేయ~ంగా~ంబోరుల
క్ష్మీరాజ్యంబును గోరి నీమరిజనుల్ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 91 ॥

ఊరూరం జనులెల్ల బిక్ష మిదరోయుందం గుహల్గల్లవో
చీరానీకము వీధులం దొరకదో శీతామృతస్వచ్ఛవాః
పూరం బేరుల~ం బాఱదో తపసులంబ్రోవంగ నీవోపవో
చేరం బోవుదురేల రాగుల జనుల్ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 92 ॥

దయ జూడుండని గొందఱాడుదురు నిత్యంబున్ నినుం గొల్చుచున్
నియమం బెంతొ ఫలంబు నంతియెకదా నీవీయ పిండెంతో అం
తియకా నిప్పటియుం దలంపనను బుద్ధిం జూడ; నేలున్నని
ప్రియతన్ నిన్ను భజింప కిష్టసుఖముల్ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 93 ॥

ఆరావం బుదయించె~ం దారకముగ నాత్మాభ్రవీధిన్మహా(అ)
కారోకారమకారయుక్తమగు నోంకారాభిధానంబు చె
న్నారున్ విశ్వ మనంగ~ం దన్మహిమచే నానాదబిందుల్ సుఖ
శ్రీ రంజిల్ల~ం గడంగు నీవదె సుమీ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 94 ॥

నీభక్తు ల్మదివేల భంగుల నినున్సేవించుచున్ వేడ~ంగా
లోభంబేటికి వారి కోర్కులు కృపాళుత్వంబునం దీర్పరా
దా భవ్యంబు~ం దలంచి చూడు పరమార్థం బిచ్చి పొమ్మన్న నీ
శ్రీ భాండారములో~ం గొఱంతపడునా శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 95 ॥

మొదలన్నక్తుల కిచ్చినా~ండవుగదా మోక్షంబు నే~ం డేమయా
ముదియంగా ముదియంగ~ం బుట్టు ఘనమౌ మోహంబు లోభంబు న
న్నది సత్యంబు కృపం దలంప నొకపుణ్యాత్ముండు నిన్నాత్మ గొ
ల్చి దినంబున్ మొఱవెట్ట~ంగా~ం గటగటా! శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 96 ॥

కాలద్వారకవాటబంధనము దుష్టావగ్రహమాణిక్రియా
లోలాజాలకచిత్రగుప్తముఖవల్మీకోగ్రజిహ్వాద్భుత
వ్యాళవ్యాళవిరోధి మృత్యుముఖదంష్ట్రా(అ)హార్య వజ్రంబు ది
క్చేలాలంకృత! నీదునామ మరయన్ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 97 ॥

పదివేలైనను లోకకంటకులచే~ం బ్రాపించు సౌఖ్యంబు నా
మదికిం బథ్యము గాదు సర్వమునకున్ మధ్యస్థు~ండై సత్యదా
నదయాదుల్ గల రాజు నాకొస~ంగు మేనవ్వాని నీ యట్లచూ
చి దినంబున్ ముదమొందుదున్ గడపటన్ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 98 ॥

తాతల్ తల్లియు~ం దండ్రియున్ మఱియు~ం బెద్దల్ చావగా~ం జూడరో
భీతిం బొంద~ంగనేల చావునకు~ంగా~ం బెండ్లామబిడ్డల్ హిత
వ్రాతంబున్ బలవింప జంతువులకున్ వాలాయమైయుండగా~ం
జేతోవీధి నరుండు నిల్వలువ~ండో శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 99 ॥

జాతుల్ సెప్పుట సేవసేయుట మృషల్ సంధించు టన్యాయవి
ఖ్యాతిం బొందుట కొండెకా~ండవుట హింసారంభకుండౌట మి
ధ్యాతాత్పర్యములాడుటన్నియు~ం బరద్రవ్యంబునాశించి యీ
శ్రీ తా నెన్నియుగంబు లుండ~ంగలదో శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 100 ॥

చెడుగుల్ కొందఱు కూడి చేయంగంబనుల్ చీకట్లు దూఱంగ~ం మా
ల్పుడితిం గాన గ్రహింపరాని నిను నొల్లంజాల~ం బొమ్మంచు నిల్
వెలందోచిన~ం జూరుపట్టుకొని నే వ్రేలాడుదుం గోర్కి~ం గో
రెడి యర్థంబులు నాకు నేల యిడవో శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 101 ॥

భసితోద్ధూళనధూసరాంగులు జటాభారోత్తమాంగుల్ తపో
వ్యసనముల్ సాధితపంచవర్గరసముల్ వైరాగ్యవంతుల్ నితాం
తసుఖస్వాంతులు సత్యభాషణలు నుద్యద్రుద్రాక్షరా
జిసమేతుల్ తుదనెవ్వరైన గొలుతున్ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 102 ॥

జలజశ్రీ గల మంచినీళ్ళు గలవాచత్రాతిలో బాపురే!
వెలివాడ న్మఱి బా~ంపనిల్లుగలదావేసాలుగా నక్కటా!
నలి నా రెండు గుణంబు లెంచి మదిలో నన్నేమి రోయంగ నీ
చెలువంబైన గుణంబు లెంచుకొనవే శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 103 ॥

గడియల్ రెంటికొ మూ~ంటికో గడియకో కాదేని నే~ండెల్లియో
కడ నే~ండాదికొ యెన్న~ండో యెఱు~ంగ మీకాయంబు లీభూమిపై~ం
బడగా నున్నవి ధర్మమార్గమొకటిం బాటింప రీ మానవుల్
చెడుగుల్ నీపదభక్తియుం దెలియరో శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 104 ॥

క్షితిలో దొడ్డతురంగసామజము లేచిత్రమ్ము లాందోళికా
తతు లే లెక్క విలాసినీజనసువస్త్రవ్రాత భూషాకలా
పతనూజాదిక మేమిదుర్లభము నీ పాదమ్ము లర్పించుచో
జితపంకేరుహపాదపద్మయుగళా శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 105 ॥

సలిలమ్ముల్ జుఱుకప్రమాణ మొక పుష్పమ్మున్ భవన్మౌళి ని
శ్చలభక్తిప్రపత్తిచే నరు~ండు పూజల్ సేయ~ంగా ధన్యు~ండౌ
నిల గంగాజలచంద్రఖండములు దానిందుం దుదిం గాంచు నీ
చెలువం బంతయు నీ మహత్త్వ మిదిగా శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 106 ॥

తమనేత్రద్యుతి~ం దామె చూడ సుఖమైతాదాత్మ్యమున్ గూర్ప~ంగా
విమలమ్ముల్ కమలాభముల్ జితలసద్విద్యుల్లతాలాస్యముల్
సుమనోబాణజయప్రదమ్ములనుచున్ జూచున్ జనంబునిహా
రిమృగాక్షీనివహమ్ముకన్నుగవలన్ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 107 ॥

పటవద్రజ్జుభుజంగవద్రజతవి భ్రాంతిస్ఫురన్ముక్తివ
ద్ఘటవచ్చంద్రశిలాజపాకుసుమరు క్స్ఫాంగత్వవత్తంచువా
కృటిమల్ నేర్చురు చిత్సుఖం బనుభవింపన్ లేక దుర్మేధనుల్
చిటుకన్నం దలపోయ~ంజూతు రధముల్ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 108 ॥

నిను నిందించిన దక్షుపై~ం దెగవొ వాణీనాథు శాసింపవో
చనునా నీ పాదపద్మసేవకుల~ం దుచ్ఛం బాడు దుర్మార్గులం
బెనుపన్ నీకును నీదుభక్తతతికిన్ భేదంబు గానంగ వ
చ్చెనొ లేకుండిన నూఱకుండగలవా శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 109 ॥

కరిదైత్యున్ బొరిగొన్న శూలము క(రా)ర(గ్ర)స్తంబు గాదో రతీ
శ్వరునిన్ గాల్చిన ఫాలలోచనశిఖా వర్గంబు చల్లాఱెనో
పరనిందాపరులన్ వధింప విదియున్ భాష్యంబె వారేమి చే
సిరి నీకున్ బరమోపకార మరయన్ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 110 ॥

దురమున్ దుర్గము రాయబారము మఱిన్ దొంగర్కమున్ వైద్యమున్
నరనాధాశ్రయ మోడబేరమును బెన్మంత్రంబు సిద్ధించినన్
అరయన్ దొడ్డఫలంబు గల్గునదిగా కాకార్యమే తప్పినన్
సిరియుం బోవును బ్రాణహానియు నగున్ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 111 ॥

తనయుం గాంచి ధనంబు నించి దివిజస్థానంబు గట్టించి వి
ప్రున కుద్వాహము జేసి సత్కృతికి~ం బాత్రుండై తటాకంబు నే
ర్పున~ం ద్రవ్వించి వనంబు వెట్టి మననీ పోలేడు నీసేవ~ం జే
సిన పుణ్యాత్ము~ండు పోవు లోకమునకున్ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 112 ॥

క్షితినాధోత్తమ! సత్కవీశ్వరు~ండ్ వచ్చెన్ మిమ్ములం జూడ~ంగా
నత~ండే మేటి కవిత్వవైఖరిని సద్గ్రంథమ్ము నిర్మాత తత్
ప్రతిభ ల్మంచిని తిట్టుపద్యములు చెప్పం దాత~ండైనన్ మమ్ముం
గ్రితమే చూచెను బొమ్మటంచు రధముల్ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 113 ॥

నీకుం గాని కవిత్వ మెవ్వరికి నే నీనంచు మీఁదెత్తితిన్
జేకొంటిన్ బిరుదంబు కంకణము ముంజే~ం గట్టితిం బట్టితిన్
లోకుల్ మెచ్చ వ్రతంబు నాతనువు కీలుల్ నేర్పులుం గావు చీ
చీ కాలంబులరీతి దప్పెడు జుమీ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 114 ॥

నిచ్చల్ నిన్ను భజించి చిన్మయమహా నిర్వాణపీఠంబు పై
రచ్చల్సేయక యార్థవంబు కుజన వ్రాతంబుచే~ం గ్రాంగి భూ
భృచ్చండాలుర~ం గొల్చి వారు దను~ం గోపింపన్ బుధుం డార్తు~ండై
చిచ్చారం జము రెల్ల~ం జల్లుకొనునో శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 115 ॥

దంతంబు ల్పడనప్పుడే తనువునందారూఢి యున్నప్పుడే
కాంతాసంఘము రోయనప్పుడే జరక్రాంతంబు గానప్పుడే
వితతల్మేన జరించనప్పుడె కురుల్వెల్లెల్ల గానప్పుడే
చింతింపన్వలె నీపదాంబుజములన్ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా! ॥ 116 ॥